

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Αγορά του "Συλλόγου Νεοχωρίτων" για όλους τους Νεχωρίτες

Με χαρά σας πληροφορούμε πως, ένα παραδοσιακό σπίτι μεσ' την πλατεία του Χωριού, αγοράστηκε από το Σύλλογο, για να αξιοποιηθεί σε όφελος όλων των Νεοχωρίτων.

Πιστεύουμε, και δεν απέχουμε απ' την πραγματικότητα, ότι ήταν πετυχημένη ενέργεια του Συλλόγου μας. Είναι ένα ακίνητο σε προνομιακή θέση (μέσα στην πλατεία) με πολλές δυνατότητες αξιοποίησης.

Εμείς, το Διοικητικό Συμβούλιο, νομίζουμε πως κάναμε το καθήκον μας, στηριζόμενοι στη Γενική Συνέλευση της 16/

12/2007. Τώρα ο κάθε Νεχωρίτης ας κάνει το δικό του προσφέροντας "τον οβολό" του για την αποπληρωμή της αγοράς.

Πιστεύουμε, πως, ακολουθώντας το παράδειγμα των παππούδων και των γονιών μας, οι οποίοι σε πολύ δυσκολότερους καιρούς, από το υστέρημά τους, έστησαν στο χωριό ό,τι υπέροχο υπάρχει, θα ανταποκριθούμε στο κάλεσμα του Συλλόγου.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως το Σχολείο, η εκκλησία, το υδραγωγείο, η γέφυρα (Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ Ο Ιερέας Νικόλαος Μασγάλας

Φέτος συμπληρώθηκαν είκοσι χρόνια από την ανάληψη των καθηκόντων του Παπανίκου ως ιερέως στην Εκκλησία του χωριού μας. Ήταν ονοιδη του 1988. Είπε αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα του (Νεχωρίτης αρ φύλλου 36 Ιούνιος 1988): «Ήρθα με την απόφαση και το θέλημα του Χριστού μας για να υπηρετήσω το ορεινό και εγκαταλειμμένο χωριό μας. Δεν ήρθα για θησαυρισμό και

δύξα. Εάν αυτός ήταν ο σκοπός μου η θέση μου θα ήταν άλλού κι όχι εδώ». Έτσι απλά και ξεκάθαρα κατέστησε γνωστό και σαφές ότι ήρθε να υπηρετήσει την Εκκλησία και το χωριό του από αγάπη μόνο και ενδιαφέρον. Κι αυτά, που είπε τότε, τα τήρησε στο ακέραιο παρόλο που θα μπορούσε να βρεθεί σε καλύτερη ενορία και θέση λόγω των προσόντων του, πρωτικό ήθος, ταπείνωση και

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Ο Δημάρχος Ανδρέας Δρόσος επισκέφτηκε τα χωριά με το μηχανικό κ. Ν. Βελαώρα για την παρακολούθηση της πορείας των έργων του Δήμου.

Από αριστερά Κώστας Α. Φούρλας - Ανδρέας Ασημακάκης - Δημάρχος κ. Δρόσος και Δημήτρης Καρανδρίκας στο χώρο της παιδικής χαράς του χωριού μας.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Το Καλοκαίρι του 2007 πήραμε ένα μάθημα πόσο δύσκολο είναι να μας προστατέψουν οι άλλοι, αλλά και πόσο εύκολο είναι να σωθούμε.

Με την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλοακαρνανίας εξέδωσε ειδικό έντυπο με οδηγίες προς τους πολίτες για προστασία από τις δασικές πυρκαγιές μέρος του οποίου παραθέτουμε:

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ

ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΤΡΕΨΕΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ:

Μην καίτε σκουπίδια ή ξερά χόρτα και κλαδιά κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Ο π. Νικόλαος Μασγάλας και η Πρεσβυτέρα Ευφροσύνη στο Εκκλησάκι του πάρκου του Συλλόγου Αμερικής.

δημιέτες σε κάθε Κοινότητα για την εκλογή απ' ευθείας από τους κατοίκους.

α) Των μελών της Αυτοδιοίκησης (Κοινοτικά Συμβούλια).

β) Των μελών του Λαϊκού Δικαστηρίου (Λ.Δ.) ήτοι των Λαϊκών Δικαστών και του Λαϊκού Επιτρόπου του Εισαγγελέως θα λέγαμε.

γ) Της Λαϊκής Ασφάλειας, τα μέλη της είναι ένοπλα και εκτός των άλλων καθηκόντων της εκτελούν τις αποφάσεις των Λ.Δ.

Στο Νεχώρι για πρώτη φορά έγιναν εκλογές για την ανάδειξη Λαϊκού Δικαστηρίου στις 26 Δεκεμβρίου 1943.

Στο πρακτικό αναφέρονται τα εξής:

«Κατά τις εκλογές της 26ης Δεκεμβρίου 1943 εξελέγησαν ως Λαϊκοί Δικαστάι οι κάτωθι κατά σειρά επιτυχίας.

1) Αλ. Γ. Φλώρος 2) Αθ. Γ. Σβούκας 3) Β. Κολατσώνης 4) Κων. Λαζαρίδης ως Αναπληρωματικό δε 1) Αντ. Παπαλέξης 2) Γ. Φτερούγας 3) Ιωαν. Λειβαδίτης. Την 28η/12/43 (Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Σωτήρης Δ. Πλάκας και η σύζυγός του Λίτσα απέκτησαν κοριτσάκι.

- Στην Αμερική ο Λούης Τριανταφύλλου (το γένος Μάρθας Κανέλλου) και η σύζυγός του Μιχαέλα Τζέσικα απέκτησαν αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Θεοδώρα Καρανδρίκα και ο σύζυγός της Ιωάννης Σιατούφης βάπτισαν το κοριτσάκι τους, στην Ιερά Μονή Θεοτόκου Ντουραχάνης, στα Ιωάννινα και το ονόμασαν Ερμιόνη.

- Ο Κων/νος Π. Βλάχος και η σύζυγός του Νικολέτα βάπτισαν στην Κρήτη το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ανδρέα.

Νοοί ο Ηλίας και η Ιωάννα Μαυροειδή.

- Στην Αμερική, ο Γεώργιος Κ. Γιάνναρης και η σύζυγός του Αιμιλία βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Κρυσταλλία. Το μυστήριο τέλεσαν οι πατέρες: Κώστας Καΐρης και Νικόλαος Μασγάλας, που επισκέφτηκε την Αμερική, με τη σύζυγό του Φρόσω.

- Το ζεύγος Αθανασίου και Χριστίνας Καλαθά βάπτισαν τα διδύμα κοριτσάκια τους και τα ονόμασαν Χριστίνα και Μαρίνα. Νονά των νεοφύτων ήταν η Ηλιάνα Μπαλογιάννη.

- Το ζεύγος Νικολάου Ι. Καραγιάννη, από την Αμερική βάφτισε, στον Αγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδας το κοριτσάκι τους και το ονόμασε Ιωάννα. Το μυστήριο τέλεσαν οι πατέρες: παπα-Κώστας, παπα-Θανάσης και ο Ιερέας του χωριού μας πα-Νίκος.

Να ζήσουν τα νεοφύτιστα.

ΓΑΜΟΙ

- Στην Αμερική, στις 18/5/2008 στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία του Υόρκ Πενσιλβανία, έγιναν οι γάμοι της Μάρθας Ι. Σαγώνα (εγγονής Νικολάου Μαζιά) και του Robert Jeffrey. Τους γάμους ευλόγησαν, ο π. Ανδρέας και ο ιερέας του Χωριού μας π. Νικόλαος Μα-

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας Κωδικός 3327

★★★

Εκδότης
ΜΑΝΩΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΔΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

E-mail: costaszl@yahoo.gr

★★★

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγησιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

σγάλας.

- Στις 20/6/2008 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Παλαιού Ψυχικού έγιναν οι γάμοι του Σπύρου Βλάχου και της Χριστιάννας Λάμπρου.

Τα στέφανα ευλόγησε και ο ιερέας του χωριού μας πα-Νίκος.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 19/3/2008 πέθανε και κηδεύτηκε στην Astoria της Ν.Υ. ο Γεώργιος Τοίτσος σύζυγος της Ευδοξίας Τοίτσο (Πετράκη).

Σύλλυπτηρία στους οικείους του.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Μασγάλα Ειρήνη Ι.	Δολ. 30
Μασγάλας Νικόλαος Ι.	» 30
Τσορτού Δήμητρα	» 30
Κατσαρού Βασιλική	» 40
Σίδερα Πελαγία	» 30
Νικόλ. & Ιωάν. Καραγιάννης	200
Πατεράκας Ευστάθιος Β.	» 50
Σπανού Κατερίνα Κ.	Ευρώ 50
Καρανδρίκας Ανδρ. & Γεωργία	50
Καρανδρίκα Θεοδώρα Α (Χαλδαίου)	50
Μαζιάς Νικόλαος Θ.	20
Κοπάνης Αθανάσιος Ι.	50
Ασημακάκη Αντωνία Α (Σταφυλά)	20
Λόη Βασιλική	20
Μάνης Γεώργιος Κ.	10
Λειβαδίτης Γεώργιος Κ.	50

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η Γιαννούλα Αυγερίου, πρόσφερε στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου και Μαγδαληνής Παπακώστα, το ποσό των 40 Δολαρίων.

Η Γιαννούλα Αυγερίου και τα παιδιά της πρόσφεραν, στη μνήμη συζύγου και πατέρα τους Δημητρίου, το ποσό των 40 Δολαρίων.

Ο Ανδρέας και η Γεώργια Ασημακάκη πρόσφεραν, στη μνήμη τους αδελφού τους Νικολάου Ασημακάκη, το ποσό των 100 Ευρώ.

Η Ευδοξία Τοίτσο (Πετράκη) πρόσφερε, στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου, το ποσό των 20 Δολαρίων.

Η Θεοδώρα και η Παναγιώτα Πετράκη πρόσφεραν, στη μνήμη Γεωργίου Τοίτσο, το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Μαρία Αθ. Βλάχου πρόσφερε, στη μνήμη Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 30 Ευρώ.

Ο Κων/νος Αθ. Βλάχος πρόσφερε, στη μνήμη Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 20 Ευρώ

Ο Νικόλαος Αθ. Βλάχος πρόσφερε, στη μνήμη Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη, το ποσό των 20 Ευρώ

Η οικογένεια Γεωργίου Κότσαλου, πρόσφερε στη μνήμη Γεωργίου Τοίτσο το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Βασιλείου Κότσαλου, πρόσφερε στη μνήμη Γεωργίου Τοίτσο το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η Βασιλική Κότσαλου και Μάνθα Κότσαλου, πρόσφε-

ραν στη μνήμη Γεωργίου Τοίτσο το ποσό των 50 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Η οικογένεια Φωτίου Κ. Μέμπου πρόσφερε στη μνήμη Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Ευδοξία Τοίτσο το γένος Πετράκη στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου Τοίτσο πρόσφερε, το ποσό των 100 Δολαρίων, για τις ανάγκες του Ιερού Ναού "Κοίμησις της Θεοτόκου".

Ο Γιώργος και η Κατερίνα (το γένος Νικολάου Βλάχου) Κατσικά πρόσφεραν 50 δολάρια στη μνήμη του θείου τους Αθανασίου Κ. Βλάχου.

Η οικογένεια Δημητρίου Θ. Μάλλιου, πρόσφερε στη μνήμη Γεωργίου Τοίτσο το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Θωμά Μαζιά πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η Οικογένεια Δημητρίου Ι. Ζάχου πρόσφερε στη μνήμη των γονέων τους το ποσό των 500 Δολαρίων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ όλους όσοι με επισκέφτηκαν και όσοι μου συμπαραστάθηκαν στις δύσκολες ώρες κατά την περιπέτεια της υγείας μου. Επίσης ευχαριστώ το γιατρό Δημήτρη Ι. Μάλλιο για τη συμπαράστασή του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΚΟΠΑΝΗΣ

Από τη Συντομή Γ. Ξυλιμένου

Άλλη μια καταπληκτική ακόμη αναφορά ενός υπεννωμοτάρχου του Τμήματος Χωροφυλακής της συνοικίας Μακρυγιάννη Αθηνών, είναι και η κατωτέρω:

Περί ενός τρέχου Κάρου και Ίπου και Ανφρόπου (ανθρώπου προφανώς) καλπάζων και μιας κλοπής.

Σεβασανάφερω προς την σεβαστήν Μητραρχίαν δια της ορμής έτρεχον σφόδρα κάρον και Ίπον κατά την θέσιν στρατειοτικού νοσοκομείου διαβένον και τρέχον του Ύπου και δύο μάγγες προξένησαν μίαν μικράν κλοπήν ο μεν εκ των δύο είχε προκερού φονεύσει εν άλλω πεδίον το οποίον απέθανεν, επομένως αυτοί, οι δύο μάγγες κατά την θέσιν Μακρυγιάννη έκλεψαν και ένα τέντζερα ενός πτοχού, συνάμαδέ και εν τω μέσο της αποστάσεως θέσιν Μακρυγιάννη συνελίψαν και τες μάγγες και τους εξέταζαν πράξην τους τρέχον και διαβένον οδηγών τον Ύπον και το κάρω εύφνης βλέπων φωνάζω βρε θα με κόψης αυτών έμεινα υποτακτικός και δεν ομιλούσε παντελός αφού τον εφώναξα βρε δια τη τρέχητ, τον υποκίνα έτρεγα προλαβών τον εαυτόν μου προλαβών και δια της προσωχής μου και στιγμαίας στιγμής επετάνθηκα κατά του τρέχοντος ύπου και κάρου και του ονφρόπου και επρόλαβα το κακόν και εκ δύο συνάμα δε να γκρεμίσει και τον ιερέα του στρατειοτικού νοσοκομείου και επρόφθασθη το κακόν δια της ορμής και τρέχον του ύπου, όπου τω είχον ομιλήσει δια να παρεβρεθή εις τον σταύλω όποις επιστραφών εκ του νταμάρη όπως εγκρίνεται δια περαιτέρω.

Ο Αγάπη
Ο Πρ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Ιερέας Νικόλαος Μασγάλας

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ταπεινός παπάς μας, είναι συγχρόνως ο καλός Νεχωρίτης, ο σημαντικός κοινωνικός παρόδων της μικρής μας κοινωνίας πρόθυμος να συμπαρασταθεί στην ανάγκη και να συνεργαστεί με τις αρχές του τόπου και με όσους πασχίζουν για το καλό του χωριού και της περιοχής.

Δεν υπάρχει για αυτόν κούραση, νύχτα, κακοκαιρία, αδιαθεσία προκειμένου να βοηθήσει, να εξυπηρετήσει, να προφτάσει μιας άσχημης εξελίξης και γενικά να βρεθεί αρωγός, όπου υπάρχει ανάγκη. Και οι ανάγκες και οι δυσκολίες είναι πολλές στα άγονα, ορεινά, αλλά και τόσο αγαπητά χωριά μας. Παρόλο που στην εποχή μας υπάρχουν τεχνικά μέσα και υποδομές (δρόμοι, επικοινωνίες) τα προβλήματα κοινωνικά και οτομικά (σωματικά, ψυχικά) υφίστανται παρά τη βελτίωση των συνθηκών ζωής σε σχέση με περασμένες δεκαετίες. Έτσι, όπου αρώστια ή έκτακτο περιστατικό, ο Παπανίκος θα βρεθεί μπροστά να συμβουλέψει, να μεταφέρει, να παρηγορήσει, να διευκολύνει. Λειτουργός του Υψίστου, αλλά και κοινωνικός παράγων, αφοσιωμένος ιερωμένος, αλλά και συμπαραστάτης στα ζητήματα που αφορούν το χωριό, τους κατοίκους και το Δήμο. Κρατάει γερά το Σταυρό, αλλά και το τιμόνι, όταν η ανάγκη επιβάλλει να φέρει το γιατρό, να μεταφέρει τον άρωστο, ακόμα, κι όχι σπάνια, κάποιον στη τελευταία του κατοικία στο κοιμητήριο του χωριού. Ιερουργός έτοιμος να ευλογήσει το γάμο, όχι συχνά δυστυχώς τα τελευταία χρόνια, αλλά και πρόθυμος στη συνέχεια να ξεκινήσει το χορό της χαράς με το «Ντελή παπά». Πάντα ακούραστος για εξυπηρέτηση με αξιοσημείωτη αντοχή, παρά τη λιτοδιάση διαβίωση του και το αεικίνητο του.

Πόσες φορές αλήθεια με φοβερή ημικρανία έτρεξε χωρίς το παραμικρό δισταγμό να βοηθήσει σε κάτι έκτακτο ή σοβαρό χωρίς να υπολογίζει τη δική του κατάσταση! Εκτός από τα αναφερθέντα έχει επιτελέσει τεράστιο έργο στην ανακαίνιση του Ιερού Ναού και των Εξωκλησιών.

Να αναφέρουμε ενδεικτικά τα σημαντικότερα, όπως: το μεγάλο έργο της εξωτερικής

ΚΑΡΦΟΠΕΤΑΛΙΑΣ

Βραχοβουνίσια προβολή ζήση στο κρυφοχώρι στα δύσκολα γι' ανατολή και δυτικό Νεχώρι.

Σπιθάρι λένε την κορφή στο άγιο πετροφόρι ρίχνοντας μία στο καρφί και μία στο πέταλο οι χρόνοι.

Αιώνια άβατη ευχή στα αετίσια όρη μια Παναιτωλική ιαχή ένα Ναυπάκτιο δόρυ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

επένδυσηστου ναού με πέτρα, την αντικατάσταση της στέγης, την τοποθέτηση καλοριφέρ, το φωτισμό του προσαυλίου και την τοποθέτηση τεντών για τον ήλιο το καλοκαίρι. Ακόμα την ανέγερση με πρωτοβουλία του του νέου ναού της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο με δαπάνες των εν Αμερική Νεοχωρίτων και την ανακατασκευή των Αγίων Αποστόλων με διατήρηση της παλιάς του μορφής. Τα παραπάνω έργα και άλλα μικρότερα έγιναν με δωρεές μικρές ή μεγάλες των απανταχού Νεοχωρίτων, καθώς όλοι έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στον παπά τους. Με την πρεσβυτερά Φρόσω, το γένος Ν. Μαζιά δημιούργησαν θαυμάσια οικογένεια με τέσσερα παιδιά και τρία εγγόνια. Η πρεσβυτερά, πολύτιμη βοηθός στο έργο του Παπανίκου, άξια μητέρα και γιαγιά, αλλά και με προσωπική κοινωνική και κοινοτική σημαντική δράση.

Ο Παπανίκος έχει το σεβασμό, την αγάπη, την εκτίμηση και την αναγνώριση όλων των Νεοχωρίτων ντόπιων και ξενιτεμένων κι όχι μόνο, αφού οι ποιμαντικές και κοινωνικές δράσεις του επεκτείνονται και πέραν του χωριού και της ενορίας του σε άλλα χωριά και ενορίες. Απολαμβάνει της εμπιστοσύνης του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη μας κ. Ιεροθέου, ο οποίος από το 2003 τον δρισε Αρχιερατικό Επίτροπο Πλατάνου-Προσχίου. Σκέπτομαι ότι οι Ναυπάκτιοι είμαστε προνομιούχοι και τυχεροί έχοντες Μητροπολίτη τον κ. Ιερόθεο έναν ευσεβή, πολυμαθή, πολυγράφοτατο, με σπάνια θεολογική κατάρτιση και ενάρε-

το Ιεράρχη. Οι Νεχωρίτες νιώθουμε διπλά τυχεροί έχοντες και τον Παπανίκο ιερέα μας. Με το σημείωμα αυτό ξέρω ότι θα προσκρούσω στην ταπεινοφρούνη του Παπανίκου. Το σέβομαι, αλλά μερικά πράγματα πρέπει να λέγονται και κυρίως να γράφονται και ο έπαινος να αποδίδεται. Πέραν τούτων αποτελεί ελάχιστη αναγνώριση του έργου και της προσφοράς του στην εικοσαετία και είμαι βέβαιος ότι εκφράζω όλους τους απανταχού Νεχωρίτες και όσους γνωρίζουν την προσωπικότητα και το έργο του Παπανίκου Μασγάλα.

Να του ευχηθούμε, με την ευκαιρία της εικοσαετίας, μακροιμέρευση, ο Θεός να τον έχει καλά και να τον ενδυναμώνει για το καλό της Εκκλησίας, της περιοχής, του χωριού, της οικογένειας του.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με την 47/2008 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου τροποποιήθηκε ο Κανονισμός Ύδρευσης του Δήμου Πλατάνου (απόφαση 99/2005 Δ.Σ. και 40/2008 Δ.Σ.) ως προς το άρθρο 5 και θα έχει ως εξής:

Άρθρο 5ο

Η συντήρηση των δικτύων ύδρευσης (δεξαμενών και κεντρικών αγωγών) είναι ευθύνη του Δήμου. Ευθύνη για τη συντήρηση των παροχών ύδρευσης από τον κεντρικό αγωγό μέχρι τα κτίσματα είναι ευθύνη των υδροληπτών όπου πρέπει να είναι κατασκευασμένο φρεάτιο στο οποίο θα τοποθετείται βάνα και υδρομετρητής.

Ο Δήμαρχος
Ανδρέας Δρόσος

Την 1 και 2/5/2008 τελέστηκε λειτουργία στα Εξωκλήσια Αγίων Αποστόλων και Αγίου Νικολάου αντίστοιχα, με συμμετοχή αρκετών συγχωριανών μας οι οποίοι παρέτειναν τις διακοπές του Πάσχα.

To Εξωκλήσι του Αγίου Νικολάου στα Καλαθαϊκα (Φράγμα Ευήνου)

Από την περιφορά του επιταφίου

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΠΙΤΙ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

παλιότερα, οι δρόμοι κλπ. έγιναν με τη γενναιόδωρη οικονομική υποστήριξη των ξενιτεμένων μας και με τον ιδρώτα της προσωπικής εργασίας των κατοίκων του χωριού.

Εμείς από τη δική μας μεριά σας υποσχόμαστε ότι θα φροντίσουμε, για την αξιοποίησή του.

Το φανταζόμαστε σαν ένα έργο, που θα στολίσει το χωριό μας και θα συμβάλει στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή του.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΟΙΚΙΑΣ "ΛΙΑΖΗ"

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ	5.000
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	2.000
ΑΦΟΙ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΕΥΔΟΞΙΑ)	(\$2000)
ΒΛΑΧΟΣ Κ. ΠΑΥΛΟΣ και ΜΑΡΙΑ	1.000
ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ και ΔΩΡΑ	1.000
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΛΛΙΟΥ Δ. ΚΩΝ/ΝΟΥ	1.000

Κων/νος Μάλλιος και Βέφα	
Χάιδω και Μάκης Δενδρινός	
Βίβια και Γεώργιος Πάφης	
Δημήτρα και Σπύρος Γκόντας	
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΛΛΙΟΥ Δ. ΙΩΑΝΝΟΥ	1.000

Ιωάννης Μάλλιος και Ελένη	
Χάιδω και Δημήτρης Φωτεινόπουλος	
Βίκη και Χρήστος Κατσίκας	
Δημήτρης Μάλλιος και Βασιλική	
ΤΣΕΛΙΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	(\$1500)

ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ Α. ΕΙΡΗΝΗ	(\$1000)
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	(\$1000)
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	500
ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ.	500
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ Ι. ΑΝΔΡΕΑ	500

Ανδρέας Καρανδρίκας και Γεωργία	
Θεοδώρα και Θωμάς Χαλδαίος	
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	500

Δημήτριος Καρανδρίκας και Γεωργία	
Θεοδώρα και Ιωάννης Σιατούφης	
Μελανία και Ιωάννης Μάμαλης	
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ Ι. ΚΩΝ/ΝΟΥ	500

Κων/νος Καρανδρίκας και Όλγα	
Θεοδώρα και Χρήστος Τσάκαλης	
Θεανώ και Ηλίας Καλαμπαλίκης	
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	500

Μπουου! μπουου...! αντήχησε επίμονα και έσκισε τη σιγαλιά της νύχτας βαθύς και κρατητός του μπόβολου ο ήχος, που έδινε το σύνθημα να ξεκινήσουν, νυχτούλια ακόμα, οι αγωγιάτες με τα ζα τους, για να προλάβουν να βγάλουν την ανηφόρα ως το Λιόλιο, «πριχού βαρέσει ο ήλιος και πιάσει η κάψα του μεσημεριού».

Κι αμέσως, λες κι ήτανέ τοιμοι από ώρα, καραβάνια ολάκερα από ζώα και ανθρώπους, αραδιασμένοι στις στενές μουλαρόστρατες, τραβούσαν για τους τόπους παραγωγής και εμπορίου, τον Έπαχτο, το Κεφαλόβρυσο, τη Μακρυνεία, το Αγρίνιο ή κείθε για τη Βαρυμπόπη και την Ντεριλή να κουβαλήσουν όσα είχαν ανάγκη οι χωριανοί.

Και τι δεν είχανε ανάγκη! Αλεύρι, καλαμπόκι, λάδι, ρύζι, ζάχαρη, ζυμαρικά, υφάσματα.

Ως και δέρματα για τον τσαγκάρη για να μπαλώνει τα υποδήματά τους ή να φτιάνει απ' την αρχή καινούργια.

Κι έβλεπε κανείς εύρωστους νέους, κοπέλες σαν τα κρύα νερά, μεσόκοπους και μεσόκοπες «που το 'λεγε η περδικούλα τους ακόμα», να συνοδεύουντες τα ζωντανά.

Κι έπρεπε να κατεβούν απότομες πλαγιές, να διαβούν κατεβασμένα ρέματα, που ήταν φορές που τους έπνιγαν, ν' ανέβουν ανηφόρες, να ξεπεράσουν κόμματα, να κόψουν χιόνια, «ως τ' αστήθ'», για να φτάσουν στον προορισμό τους.

Για να περνούν τις ώρες της ατέλειωτης οδοιπορίας τους (18 ώρες για τον Έπαχτο, 12 για το Κεφαλόβρυσο και βάλτε με νου σας πόσες για Μακρυνεία και τ' Αγρίνιο), όπου έπιαναν ισιάδι κι ο δρόμος γινόταν ευκολοπερπάτητος, πείραζε ο ένας τον άλλο και σκάρωναν αστεία, για να διασκεδάζουντες την κούρασή τους.

Και αντηχούσαν τα γέλια και αντιβούιζαν οι ρεματίες και τα λαγκάδια απ' τα τραγούδια των στρατοκόπων.

Κι ήτανέ τότε ανηφορίες...Ε, τότε!...Έσταζε κορόμηλο ο ιδρώτας και πότιζε το μονοπάτι.

Μια τέτοια συντροφιά Νεχωριτών ανέβαινε κάποτε από τον Έπαχτο για το χωριό.

Σκαρφάλωσε αγκομαχώντας τις ανηφόρες απ' του λόγο το χάνι ως τον Ανεμάκη, ξανάσανε στο ίσωμα των Περιβολιών, ανέβηκε την ανηφοριά από τον Σίμου ως το Σταυρό και κατηφόρισε με ανακούφιση για την Ποκίστα.

Έγινε την ποκίστιανη ανηφοριά κι έφτασε ως τον ελατιά του Κωλοσύρτη.

Τώρα πήραν το ανώπλογο. Ξανάρθε η ψυχή στη θέση της και στην παρέα η καλή διάθεση. Άρχισαν πάλι τα πειράγματα και τα χωρατά. Πήραν τον κατηφοράκη, να φτάσουν στο χωριό. Είπαν λοιπόν να το διασκεδάσουν, μέχρι να φτάσουν στη μεγά-

Ιστορίες πανιές

Ο...πεθαμένος

λη ανηφόρα, που τους περίμενε από την άλλη τη μεριά της Πογωνιάς, την ανηφόρα στα Σκουφαϊκά.

Σκέφτηκαν να παίξουν τον...«πεθαμένο». Κι η σκέψη έγινε πράξη στη στιγμή.

Πήραν λοιπόν δύο στροπίνες από μια φράχτη, τις έκοψαν δύο νεαροί στους ώμους τους ο ένας μπροστά κι ο άλλος πίσω, πέταξαν πάνω μια κουβέρτα κι έμοιαζε σαν να κουβαλούσαν -μακριά από δω- πεθαμένο στο ξυλοκρέ-

βατο.

Ο πρώτος έβαλε στα χέρια του δυο παλιοτσάρουχα και τα κρατούσε ψηλά στο ύψος του προσώπου του και όρθια. Ήταν τάχα τα πόδια του...νεκρού. Το κεφάλι του δεύτερου έδειχνε σαν να τανε του...μακαρίτη.

Μπροστά μπήκε ο Μπαζιώνος πρύτανης κι έκανε τον παπά με μια μαντανία ριγμένη στην πλάτη, για φελόνι τάχα και δύο παγούρια στο χέρι του για θυμιατήρι.

Β' ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΧΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Το Φλεβάρη οι γυναίκες και τα τσ' (ου)πιά (κορίτσια), συνήθιζαν κάποια εποχή να μαζώνουν **ίσια** δηλ. **ζουμπούλια**, απ' τα κήπια (καλάμια, συκιές, μαγγάνες κ.λπ.) και τα γιούρτια, τάβαζαν στο **Ανθογιάλι**, στο δωμάτιο του σπιτιού, που τότε έκαναν τα γιορτάσια, τα υψώματα και τα στεφανώματα.

- Το χειμώνα, όταν κρυολόγηγαν οι χωριανοί, μικροί, μεγάλοι, άντρες ή γυναίκες, τους έβγαναν **βεντούζες** οι Βάβες και οι Μανάδες. Έπαιρναν 2 ειδικά ποτήρια βεντούζας, ή 2 κρασοπότηρα, έβαναν βαμπάκι στην άκρη ενός πηρουνιού, το έβρεχαν με οινόπνευμα, το άναβαν και τόβαζαν μέσα στο ποτήρι της βεντούζας ανάποδα, για να φύγει ο αέρας και αμέσως το κόλαγαν στην πλάτη του κρυομένου. Μετά έτριβαν με οινόπνευμα (ή οινόπνευμα), ή τούρπο ζεστό στην πλάτη, τον σκέπαζαν με τραγοβέλεντζες, για να ζεσταθεί ο κρυολογημένος, να ιδρώσει, ώστε έτσι να του φύγει το κρυολόγημα. Κάπου έβγαναν και **κοφτές με ξυραφάκι βεντούζες**, ή χρησιμοποιούσαν και αβδέλλες, να πιούνε το αίμα της πουντιασμένης (κρυολογημένης) περιοχής της πλάτης. Λίγοι χωριανοί φύλαγαν αβδέλλες σε ειδικά γυάλινα βαζάκια, τις οποίες έφερναν από Μακρυνεία και Μεσολόγγι. Τις αβδέλλες τις χρησιμοποιούσαν και για να βγάλουν το στουμπισμένο αίμα από χτυπήματα στα ποδάρια. Οι αβδέλλες μετά το ρούφηγμα του αίματος ψώφαγαν. Κατά παλιότερες πληροφορίες στο χωριό μας πέρναγε Αβδελλάς και πούλαγε Αβδέλλες.

- Οι άντρες στο χωριό έκαναν λίγες, αλλά βαρείες δ'(ου)λειές, ενώ οι γυναίκες έκαναν περ'(ι)σότερες αλλά αλαφρότερες. Οι άντρες έκαναν χωράφι με τα βόδια, όργωναν, αλώνιζαν με τα Μπλάρια, τα γαϊδούρια (γυμάρια), ή τα βοϊδια, έχτιζαν μάντρες και τοίχους σπιτιών, έκοβαν ξύλα στο λόγγο με την κόφτρα, έκαναν τα μακρινά αγώγια, κ.λπ. και τα βράδια έπιαναν τα μαγαζιά για κολτσίνα και

τοιπράκια. Ενώ οι γυναίκες μαγείρευαν, ζύμωναν, σάρωναν, άσπριζαν αυλές και σπίτια, σκάλιζαν, πότιζαν, φύτευαν τα κήπια και μετά κλείνονταν στα σπίτια μέσα.

- Οι γυναίκες όταν έσκαβαν, σκάλιζαν ή πότιζαν μοιρολόγαγαν δυνατά, άν έχαναν άντρα, παιδιά, μάνα ή πατέρα και μαυροφόραγαν. Του Ευαγγελισμού και των Βαΐων, ξαρμύριζαν αρμυρό μπακαλιάρο κι έφτιαχναν **αλιάδα** με πατάτες και σκόρδο, τα στούμπαγαν στο γουδί με το γουδοχέρι κι έρριχναν ξύδι, για να φάει η φαμελιά.

- Όταν κάποια κότα έκανε **«κλού κλού»**, δηλ. έδειχνε ότι θέλει **να κλώσει αυγά**, για να βγάλει π' (ου)λιά, οι βάβες τις έστρωναν φωλιά σε κάπιο μέρος, με αυγά, τα έκλωθε και μετά από μέρες έβγαζε τα κτοπ'λάκια.

- Οι νοικοκυρές συνήθωσαν τα μάζωναν τ' αυγά απ' τις κότες κατά τη διάρκεια της σαρακοστής του Πάσχα και τάβαφαν κόκκινα με βαφή, τη Μ. Πέμπτη, για να τα τουσυγκρίσουν τη μέρα της Λαμπρής.

- Κάθε Σαρακοστή και τη Μ. Βδομάδα, οι βάβες και οι Μανάδες στο χωριό έφτιαχναν **νηστίσιμο χαλβά**, με καθάρειο αλεύρι, ή συμιγδάλι αν είχαν, ζάχαρη και λάδι, τον έψηναν στην κατσαρόλα, ή σε ειδικό τηγάνι, το ανακάτευαν συνέχεια με ξύλινη κ' (ου)τάλα, μέχρι να πάρει καφέ σκούρο χρώμα. Μετά τον κατέβαζαν από τη φωτιά, τον έκοβαν κομματάκια κομματάκια και τον έβαναν σε κουτάλι σούπας για να πάρει το σχήμα του και νάναι έτοιμο για σερβίρισμα (τρατάρισμα).

- **Κάθε Πρωτομαγιά**, εφόσον ο καιρός κράταγε, τα παλιά χρόνια οι άντρες του χωριού και για να βγάλουν το στουμπισμένο αίμα από χτυπήματα στα ποδάρια. Οι αβδέλλες μετά το ρούφηγμα του αίματος ψώφαγαν. Κατά παλιότερες πληροφορίες στο χωριό ήταν οι άντρες που έφεραν την πρώτη προστασία στην Αγία Παρασκευή, πιο πάνω από την Γραβά της Αγίας Παρασκευής, πιο πάνω από την Καρφοπεταλιά σηκώνονταν κι έπαιρναν την κατηφόρα, τη στράτη της επιστροφής στο χωριό, τραγουδώντας. Φθάνοντας στο χωριό, ο καθένας τράβαγε για το κούκιο του (σπίτι του), λέγοντας «Γειά χαρά και του χρόνου νάμαστε καλά ούλοι, για να ματαπάμε».

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Πίσω από το ξυλοκρέβατο στο Στρατονάσιος έκανε τη γριά του πεθαμένου. Φορούσε στο κεφάλι ένα μαύρο μαντήλι κι ήταν ζωσμένος μια κουβέρτα για φουστάνι. Και πίσω οι υπόλοιποι.

Μπήκαν στο χωριό. Ο Στρατονάσιος άρχισε να κλαίει και να μοιρολογάει το...μακαρίτη, «ρεκάζοντας ως τον αρανό».

- Αχ κακοπόταθη η πικρούλα!...Πού μ' αφήνεις γιρουντάκι μ';...Τι θα γένω τώρα;

ρα ιγώ;...

Πω, πω, τι έπαθα η έρημη! Πώς θα κάμω χήρα γ' ναίκα απάν' στα νιάτα μ...', και χλοπαθίεταν και χτυπιέταν.

Άκουσε ο κόσμος, που δούλευει στα χωραφάκια του το σαματά, είδε κόσμο αραδιασμένο να κατεβαίνει και νόμισαν πως κουβαλούσαν στ' αλήθεια πεθαμένο.

Σταμάτησαν τη δουλειά τους, βγήκαν στις άκρες στις πεζούλες κι ακουμπημένοι στα τσαπιά τους κοί

ΓΙΑΤΙ ΕΡΗΜΩΣΑΝ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ...

Ανταρτόπληκτοι, αστυφιλία, μετανάστευση...

Του Παύλου Βλάχου (Ιατρού)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

νοια, που δεν κάλυπτε τις ανάγκες. Όλα έπρεπε να πληρώνονται με χρήμα, όπως το ενοίκιο, ο μπακάλης, ο μανάβης, τα ξύλα, το πετρέλαιο, το φως, αφού όλα όσα ήξεραν και ζούσαν στο χωριό είχαν ανατραπεί. Οι τοπικές κοινωνίες των πόλεων και των πεδινών χωριών του νομού, όπου κυρίως κατέφυγαν οι πρόσφυγες των ορεινών χωριών της Ναυπακτίας, δεν είχαν τις προϋποθέσεις κτηριακές, οικονομικές, αλλά και ψυχολογικές να δεχτούν τέτοιους αριθμούς νέων κατοίκων, έστω και προσωρινώς. Σε γενικές γραμμές πάντως οι ντόπιοι ήταν ανεκτικοί έως φιλόξενοι στους νέους ενοίκους. Υπήρχαν όμως πολλοί που ένιωθαν πραγματικά ανταρτόπληκτοι, χαρακτηρισμός που είχε δυο έννοιες. Η μία ήταν η πραγματική, διωγμένοι από τα σπίτια τους εξ αιτίας των ανταρτών, και η άλλη του "παρείσακτου στη πόλη, του χωριάτη που δεν μπορεί να προσαρμοστεί στη ζωή και τις νέες συνθήκες.

Με το πέρασμα των μηνών η κατάσταση άρχισε να ομαλοποιείται. Οι περισσότεροι βολεύτηκαν σε κάποιο σπίτι με ενοίκιο χαμπλό ή υψηλότερο και λίγοι στεγάζονταν σε ακατάλληλα οικήματα, όπως αποθήκες, υπόγεια ή κάποια σιδερένια τολ, όπου το καλοκαίρι έψηναν και το χειμώνα ήταν ψυγείο. Εκτός από το επίδομα διαφαινόταν και κάποια δυνατότητα να το συμπληρώσουν με λίγα χρήματα από μερικά μεροκάματα που ήταν δυνατό να κάνουν οι άνδρες κυρίως και λιγότερο οι γυναίκες. Εν πάση περιπτώσει με δυσκολία τα πράγματα είχαν πάρει κάποιο ρυθμό και είχαν στρώσει. Παράλληλα είχε αρκίσει δειλά-δειλά μία κοινωνική συναναστροφή και θα μπορούσε να πει κανείς και κάποια προσαρμογή στις συνθήκες της τοπικής κοινωνίας. Οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι ήρθαν από τα χωριά τους με διαφορετικές συνθήσεις και διαφορετικό τρόπο ζωής είδαν εδώ τα πράγματα να είναι διαφορετικά, και σε πολλά σημεία οπωδήποτε καλύτερα από τη δική τους ζωή στο χωριό. Αυτό που βοήθησε σε αυτή την νέα προσαρμογή ήταν ο δυνατότητα που υπήρξε για πολλούς να έχουν ένα εισόδημα εργαζόμενοι. Εισόδημα σε χρήμα, κάτι που στο χωριό ήταν σχεδόν άγνωστο. Ατολμά στην αρχή μερικοί άρχισαν να έχουν συμμετοχή και σε κάποιες εκδηλώσεις διασκέδασης, ή άλλου είδους που υπήρχαν στην πόλη. Κάποτε κινηματογράφος, όπου υπήρχε, ζαχαροπλαστείο και κάποιου είδους κοινωνικές συναναστροφές. Δεν κάνανε δηλαδή παρέα μόνο με τους χωριανούς τους, ή τους κοντοχωριανούς, αλλά και με τους γείτονες της τοπικής κοινωνίας, άλλους γνωστούς ή με ανθρώπους με τους οποίους είχαν πάρε-δώσε λόγω παροχής εργασιών. Επίσης συνεχίστηκε και η κοινωνική τους ζωή παρά τη νέα δύσκολη κατάσταση στην οποία ζούσαν κι αυτό

είχε σαν χαρακτηριστικά τις περιπτώσεις αρραβώνων και γάμων που έγιναν κατά τη διάρκεια της περιόδου του εκπατρισμού.

Αρκετοί από τους πρόσφυγες ένιωθαν ξένοι στην πόλη, πρωστινοί, έτοιμοι με την απελευθέρωση να φύγουν, να γυρίσουν στις γωνιές τους, στα σπίτια τους, στις συνήθειες τους και στη φτώχεια τους. Άλλοι τα βρήκαν καλύτερα. Είδαν τα καλά εκτίμησαν τα αγαθά της πόλης και αξιοποίησαν τις ευκαιρίες που βρήκαν, όπως δουλειά με χρήμα στο χέρι. Έτσι μπορούσαν να έχουν καλύτερο φαγητό, να φορέσουν καλύτερα ρούχα και παπούτσια, να έχουν το μεγάλο αγαθό, το πλεκτρικό ρεύμα, που στο χωριό ήταν άγνωστο, ακόμα και να διασκεδάσουν. Ο κινηματογράφος, μία πρωτόγνωρη για τους περισσότερους εμπειρία, τους άρεσε, ή και μάγεψε ακόμα μερικούς. Αυτά τα θέματα του πολιτισμού, που για πρώτη φορά οι περισσότεροι τα γνώριζαν, αποτελούσαν τις σύγχρονες σειρήνες και στέκονταν απέναντι στις δυσκολίες της ζωής της προσφυγιάς. Στο χωριό και να δουλεύεις δεν βγάζεις χρήματα και δεν ζεις καλύτερα, γιατί στο χωριό δεν υπήρχαν δουλειές και χρήματα. «Η ζωή πάει μπροστά και τα χωριά είναι πίσω», «Ο κόσμος ζει αλλιώς, καλύτερα και όχι πίσω από τον Ήλιο, όπου ζούσαμε εμείς». Αυτές οι φράσεις άρχισαν να ακούγονται από μερικούς.

Ετσι είχαν τα πράγματα, όταν τον Αύγουστο 1949 τελείωσε ο εμφύλιος πόλεμος με την επικράτηση των εθνικών δυνάμεων. Η πολυτόπιθη ημέρα της επιστροφής στα σπίτια τους και τα χωριά τους ήταν πλέον γνωστή, ήταν η άνοιξη του 1950, μια και ο επαναπατρισμός δεν μπορούσε να γίνει μέσα στον ερχόμενο χειμώνα. Ο επαναπατρισμός άρχισε στα τέλη Μαρτίου και ολοκληρώθηκε τον Μάιο. Πολλή συγκίνηση, αλλά κυρίως πολλές δυσκολίες. Δουλειά και πάλι πολλή δουλειά ήταν το σύνθημα και η ανάγκη. Εκεί συναντήθηκαν συγγενείς και φίλοι ύστερα από δύο χρόνων χωρισμό. Το χωριό ζωντάνεψε, κίνηση, γέλια, χαρούμενα πρόσωπα, παιδικές φωνές, ελπίδα και αισιοδοξία απ' όλους. Η ευφορία της επιστροφής στο χωριό κάλυπτε εν μέρει τις πολλές δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι από τις ελλείψεις ακόμα και σε στοιχειώδην.

Πέρασε το καλοκαίρι, ήρθαν οι βροχές, τα κρύα, τα χιόνια και μαζί και οι σκέψεις και οι προβληματισμοί. Το χωριό αποκλεισμένο, όπως και πριν το 1948, χωρίς αμαξιτό δρόμο και αυτοκίνητο και με πρόσθετα προβλήματα. Ήταν βέβαιο ότι είχε δημιουργηθεί μια καινούρια πραγματικότητα. Τίποτα δεν ήταν όπως πριν από τον εκπατρισμό. Στα προβλήματα που υπήρχαν από πριν προστέθηκαν νέα από νέες απαιτήσεις, νέες ανάγκες, νέες αντιλήψεις. Οι απομονωμένοι για χρόνια κάτοικοι των ορεινών χωριών,

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

συνελθόντα τα εκλεγέντα μέλη του Λ.Δ. Νεοχωρίου, παρισταμένου και του Γ. Φερούγα εκ μέρους του Κοιν. Συμβ. προς εκλογήν προέδρου και Αντιπροέδρου, εξέλεξαν ως Πρόεδρον τον Αλεξ. Φλώρον και Αντιπρόεδρο τον Αθ. Σβούκαν, ως Γραμματέα δε θα χρησιμοποιούν τον Κοινοτικό τοιούτον Γεωργ. Φούρλαν, προς όντα δίδουν ως μισθόν το ήμισυ του ορισθέντος υπό του Κοινοτ. Συμβούλιου».

Εν Νεοχωρίῳ την 28/12/43 ο Πρόεδρος τα μέλη.

Επίσης από άλλα πρακτικά φαίνεται η όλη διαδικασία το πως έγιναν στις 29/10/1946 οι εκλογές συγχρόνως για Κοιν. Συμβ. και Λαϊκό Δικαστήριο.

Τα Λ. Δικαστήρια εκδίκαζαν συνήθως αγροτικές υπόθεσες (Αγροζημίες). διαφορές συνόρων, ποτίσματος από κοινές πηγές, αθέτηση συμφωνιών κ.λ.π.

Στις περισσότερες από αυτές το Δικαστήριο προσπαθούσε το συμβιβασμό των αντιδίκων και την αποζημίωση του μηνυτού κατόπιν αποφάσεως πραγματογνωμόνων που ορίζε το Δικαστήριο.

Είχε το δικαίωμα κράτησης, φυλάκισης, προστίμου και αποζημίωσεως, εξαγοράς της ποινής και εκτοπίσεως ακόμη. Το πρόστιμο ή π αποζημίωσης ήταν πάντοτε σε είδος (Καλαμπόκι, Φασόλια, Σίκαλη, Τριφύλλι κ.λ.π.).

Η εκτέλεση της αποφάσεως γινόταν από τη Λαϊκή Ασφάλεια. Υπάρχουν τα πρακτικά από 105 συνεδριάσεις με τη σύνθεση του Λ.Δ., των διαδικασιών της δίκης, εξέταση μαρτύρων και τελικά η απόφαση για το χρονικό διάστημα από 4-6-1944 έως 31-12-1944. Τα πρακτικά αυτά ήταν πάντοτε σε είδος (Καλαμπόκι, Φασόλια, Σίκαλη, Τριφύλλι κ.λ.π.).

Είχε την κατάσταση της προσφυγιάς, είδαν, γνώρισαν και έζησαν εν μέρει και τον «αστικό», ας τον πούμε, τρόπο ζωής. Είδαν ότι στα μέρη που βρέθηκαν αυτοί υπήρχε καλύτερος τρόπος ζωής με κόπους και δουλειά σκληρή. Στο χωριό τους με σκληρή δουλειά, σκληρή παρέμενε και η ζωή τους. Το σημαντικό ήταν ότι με τον εκπατρισμό δόθηκε σε ολόκληρο τον πληθυσμό των χωριών η ευκαιρία να γνωρίσουν και νούργια πράγματα ως οικογένεια και όχι ως μεμονωμένα άτομα, όπως στο παρελθόν. Κατά την άποψη μας ήταν η πρώτη μεγάλη ρωγμή στην μέχρι τότε δύσκολη, μοιρολατρική και χωρίς ελπίδα ζωή του χωριού. Αλλαζεις η νοοτροπία, άλλαζεις η θεώρηση των πραγμάτων, ο ορίζοντας άλλαζε. Τίποτε δεν μπορούσε να σταματήσει την αναζήτηση της καλύτερης, της πιο ανθρώπινης ζωής, ιδιαίτερα από τους νέους. Κι επειδή η αλλαγή δεν φαινόταν δυνατό να γίνει στο χωριό, αναζητήθηκε

ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

αείμνηστο Χρ. Παπανικολάου. Προσεχώς στο Νεχωρίτη θα δημοσιεύονται δίκες και ε-

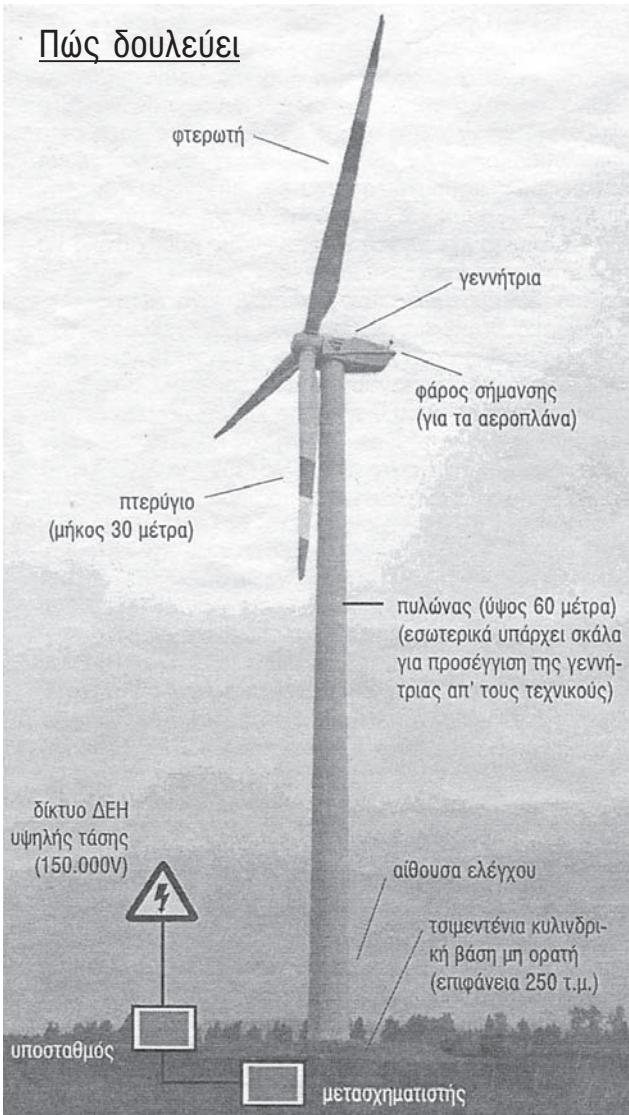
κεί θα δούμε ιστορίες για γέλια και για κλάματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

Λαϊκό Δικαστήριο της Νεοχωρίας την 28/12/43 ο Πρόεδρος τα μέλη. Επίσης από άλλα πρακτικά φαίνεται η όλη διαδικασία το πως έγιναν στις 29/10/1946 οι εκλογές συγχρόνως για Κοιν. Συμβ. και Λαϊκό Δικαστήριο. Τα Λ. Δικαστήρια εκδίκαζαν συνήθως αγροτικές υπόθεσες (Αγροζημίες). διαφορές συνόρων, ποτίσματος από κοινές πηγές, αθέτηση συμφωνιών κ.λ.π.

Συγκρότησις Δικαστηρίου. Πρόεδρος Β. Κολατσώνης, Αθ. Σβούκας,

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

Μηχανές που μετατρέπουν την ενέργεια του ανέμου (αιολική ενέργεια) σε ηλεκτρική.

Η τοποθέτηση ανεμογεννητριών στο "Ξεροβούνι" προκάλεσε την έκτακτη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου την 16/5/2008, με την παρακάτω απόφαση:

"Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε τον Δήμαρχο και έλαβε υπόψη τα σχετικά έγγραφα

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. την αναβολή της λήψης γνωμοδοτικής για το Αιολικό Πάρκο ισχύος 18,9 MW στη θέση "Ξεροβούνι" του Δήμου Πλατάνου Νομού Αιτωλ/νίας, της εταιρίας "ΘΕΜΕΛΗ Α.Ε.".

2. η απόφαση αυτή να σταλεί στο Νομαρχιακό Συμβούλιο προκειμένου να ληφθεί υπόψη στην επικείμενη συζήτηση του ιδίου Θέματος."

Η απόφαση αυτή έλαβε α/α 50/2008.

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Μην ανάβετε τους θερινούς μήνες υπαίθριες ψησταριές στα δάση ή σε χώρους που υπάρχουν ξερά χρότα.

Αποφύγετε τις υπαίθριες εργασίες που ενδέχεται να προκαλέσουν πυρκαγιά (οξυγονοκολλήσεις, χρήση τροχού ή άλλου εργαλείου που δημιουργεί σπινθήρες).

Μην πετάτε ποτέ αναμμένα τσιγάρα, όταν βρίσκεσθε σε υπαίθριους χώρους.

Μην αφήνετε σκουπίδια στο δάσος. Υπάρχει κίνδυνος ανάφλεξης. Σεβασθείτε τα απαγορευτικά πρόσβασης σε περιοίδους υψηλού ακίνδυνου.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΣΕΤΕ

ΜΟΛΙΣ ΑΝΤΙΛΗΦΘΕΙΤΕ ΠΥΡΚΑΓΙΑ:

Τηλεφωνήστε ΑΜΕΣΩΣ στο Κέντρο της Πυροσβεστικής (199) και δώστε σαφείς πληροφορίες για την τοποθεσία και το ακριβές σημείο που βρίσκεται, καθώς και πληροφορίες για την τοποθεσία και το ακριβές σημείο που βλέπετε την πυρκαγιά.

Περιγράψτε το είδος της βλάστησης που καίγεται.

Προσδιορίστε την κατεύθυνση της πυρκαγιάς.

Μην κλείσετε το τηλέφωνο προτού δώσετε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Μεσολογγίου 2631025095, 2631028787

Ναυπάκτου 2634028032, 2634022199

Θέρμου 2644024199, 2644024200

Επίσης οι πολίτες μπορούν να καλούν, σε κάθε περίπτωση ανάγκης το Τμήμα Πολιτικής Προστασίας που λειτουργεί για την αντιμετώπιση καιρικών φαινομένων ή φυσικών καταστροφών από 7.30 π.μ. έως τις 19.30 μ.μ. καθημερινά (και Σαββατοκύριακα), στο τηλ 26313-61105.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Πρόσφατα είχα την τιμή και τη χαρά να βρεθώ, για μία ακόμη φορά, συντροφιά με τα ξενιτεμένα αδέλφια μας στην Αμερική. Ο χρόνος της παραμονής μου εκεί ήταν πολύ πλούτισμένος με πολλές εκδηλώσεις και γεγονότα χαράς (γάμος ανιψιάς μου Μάρθας Ι. Σαγόνα, βάπτιση Κρυσταλλίας Γ. Γιάνναρη), που πραγματικά θα μου μείνουν αλησμόνητες αυτές οι στιγμές, γιατί οι πηγές τους ήταν Νεχωρίτικες και Ελληνικές. Θα ήταν όμως μεγάλη μου παράλειψη, αν δεν αναφερόμουν και στη Θεία λειτουργία, που τελέσθηκε στο Εκκλησάκι, που είναι το στολίδι, το δημιούργημα και το στήριγμα των ξενι-

τεμένων μας αδελφών.

Η επιθυμία όλων να τελεσθεί Θεία λειτουργία στο Εκκλησάκι, έγινε πραγματικότητα και η μεγάλη συμμετοχή και συγκίνηση ήταν απεριγραφτή. Τα δακρυσμένα μάτια πολλών χωριανών μας μαρτυρούσαν τη νοσταλγία και την αγάπη τους για το χωριό μας, γιατί έζησαν στιγμές ζωής και παρουσίας στην Εκκλησία του χωριού μας.

Μεγάλη όμως και η δική μου συγκίνηση και χαρά, γιατί με αξίωσε ο Θεός να τελέσω τη Θεία λειτουργία και να εισηγάπω τη μεγάλη αγάπη και το σεβασμό όλων και να νιώσω ότι είναι τιμή μου, που είμαι Νεχωρίτης, καμαρώνο-

ντας τα ξενιτεμένα μας αδέλφια, που ζουν και εργάζονται σκληρά στην ξενιτιά, να είναι ενωμένοι, να έχουν αγάπη, να δημιουργούν και να πετυχαίνουν, να πορεύονται με την παράδοσή μας, τη θρησκεία μας και την ιστορία της πατρίδος μας, αλλά και το σπουδαίτερο, να νοσταλγούν και να έχουν συνεργασία και επικοινωνία και μεγάλη προσφορά στην αγαπημένη τους πατρίδα. Εύχομαι ολόψυχα ο Κύριος μας να χαρίζει υγεία και παν δώρημα τέλειον και αγαθόν στα ξενιτεμένα μας αδέλφια και η Παναγία μας να είναι πάντοτε μαζί τους.

Ιερέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

ΓΙΑΤΙ ΕΡΗΜΩΣΑΝ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ...

Ανταρτόπλοκτοι, αστυφιλία, μετανάστευση...

Του Παύλου Βλάχου (Ιατρού)

όλα τα ορεινά χωριά.

(Από το περιοδικό «Π δάφνη»)

Στα πεταχτά...

✓ Το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας έστειλε ευχαριστήριο επιστολή στους κληρονόμους Ιωάννη Μαρούδα, γιατί με την ανακαίνιση που έγινε στην μάντρα περίφραξη του πατρικού τους σπιτιού στο χωριό, διευκολύνθηκε η διέλευση και αναστροφή των αυτοκινήτων.

✓ Οι Δήμοι της ορεινής Ναυπακτίας (Πλατάνου, Αποδοίτις και Πυλώνης) συμμετείχαν από κοινού στην έκθεση "Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός" που

✓ Στις 16/6/2008 εορτή του Αγίου Πνεύματος έγινε λειτουργία, με αρτοκλασία υπέρ υγείας, των οικογενειών Θωμά Μαζιά και Γεωργίας Παπαγεωργίου. Παρευρέθησαν αρκετοί χωριανοί μας και οι κάτοικοι του συνοικισμού πρόσφεραν γλυκά και ποτά.